

тѣ на *всичко-шо бышіе*, или на Бога. — Туй *направленіе* е слѣдователно Богословіе-то. — Наука-та же която има за предметъ бытіе-то, е *Логика-ша* (Аристотель). По тѣзи причинѣ она и е еднаква съ първоначалнѣ-тѣ философіѣ. Но тукъ трѣба да забѣлѣжимъ че предметъ-тѣ на всяка една наука никога не може да бѣде *безкрайное*; понеже сознание-то никога не може да го постигне, спорядъ дѣто туй послѣднѣе-то е ограничено въ форми-тѣ пространства и времени, както по-нататакъ пространно за това и ще хортуваме. Слѣдователно, като Логика-та ны поучява за *формы-шѣ* на мисляне-то: сирѣчь — *какъ да мислимъ?* да нарѣждамы и да развивамы наши-тѣ мислы? — то она е сѣщо-то за нашій умъ, както какво и да е орудіе (алатъ) за ракъ-тѣ на единъ художникъ. По таѣ причинѣ въ всички-тѣ челоѣвчески произведенія най мѣчно-то е *кроежъ-шѣ* (планъ-тѣ); и — безъ *кроежъ*, нищо добро и хубаво не може станѣ, и не може и да бѣде. —

Като вникни слѣдователно челоѣвкъ въ устройство-то и нарѣдѣба-та на едно какво и да е произведение, то онъ всякога ще приглѣдѣ Логическѣ-тѣ му формалнѣ (образователнѣ) странѣ, и — спорядъ нейно-то оцѣненіе ще се явятъ достоинства-та или недостатки-тѣ на това произведение. —

Каквѣ ползѣ имамы отъ изучванѣ-то на Логика-та, и защо трѣба непременно да ѣ учимъ?

§. 5.

Мы казахмы нò горѣ че Логика-та е една формална (образователна), а не вещественна наука; сирѣчь че она не ни съобщава познанія за нѣща, или